

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Johannis Strauchi[i] Jcti Amoenitatum Juris Canonici
Semestria duo**

Strauch, Johann

Jenae, 1675

Cap. XVIII. Ad cap. ad audientiam. XI. de Rescr.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10224

Quis ulti-
mus, Roma
Cancellarij.

Domnus
Moyses Vi-
ce-Cancel-
larij pri-
mus.

zum fuit pro lege, quod non amplius Cancellarius, sed Vice-Cancellarius de cetero vocaretur. Onuphrius in Epitomâ de Pontificibus & Cardinalibus Romanis ait, Albertum de Morâ Beneventanum tit. S. Laurentii in Lucinâ S. R. E. Cardinalem, qui postea in Papatu Gregorius VIII. dictus, ultimum fuisse omnium, qui Cancellarii appellationem obtinuerit: In ejus locum, ait, nullus Cardinalium factus est Cancellarius, nec aliquis suffectus, qui pro Cancellario ad tempus esset, sed Domnus Moyses quidam Lateranensis Canonicus Regularis S. R. E. Subdiaconus ad id munus assumptus est, qui quod Cardinalis non esset, non Cancellarius, ut Cardinales consueverant appellari, sed Cancellarii vicem agens dictus est. Vide Dn. Mallincrot. de Archi-Cancell. Imperii. cap. 5. Vestrium in introductione in Rom. Aul. aed. lib. 1. c. 4. & ibi Nicolaum Antonium Gravatum. A tempore igitur primi Vice-Cancellarii Moysis, ad illud officium satis diu vel Cardinales, vel alii assumpti sunt, quos ordine suo in Epitoma Onuphrius recitat. Ac quidem proximi successores illius duo uterque Cardinales fuerunt, dictique pro Cancellario, Cancellarii vices agentes, usque ad Honorii III. Pontificatum, sub quo Reinerius de castro veteri, Canonicus regularis & Prior S. Fridiani Lucensis primus fuit, qui Vice-Cancellarius appellatus est. Mallincrot. d. l.

CAP. XVIII.

Ad cap. ad audientiam. XI. de Refcr.

S U M M A R I A.

1. Biturix, Avaricum Biturigum. Archiepiscopatus.	5. Legati à latere.
2. Aquitania Primas, Archiepif. olim.	6. Rescriptum contra regulas Grammaticæ vitiosum.
3. De Legatis sed. Apost.	7. Maximè in rescriptis Ecclesie.
4. Nuncii Apostolici.	8. Episcopus Grammat. & Dialect. non debet esse rudis.

Biturix,
Avaricum
Biturigum.

Rescribitur Bituricensi Archiepiscopo, Apostolicæ sedis Legato. Biturix, Gallia urbs, Greg. Turonensi, doctis Avaricum Biturigum, ait Mireus. Bituricensi Archiepiscopo qui & Patriarcham in publicis privatisque literis se nuncu-

pat,

pat, subsunt Episcopi undecim. Archiepiscopum hunc olim A- *Aquitania*
 quitaniae Primatem fuisse restatur Otho Frisingens. *chron. lib. 6. c. Primas,*
 3. Dicitur Legatus sedis Apostolicae. Horum alii suarum Eccle- *Archiepif.*
 siarum ratione hoc jus obtinent. *c. 1. & 9. de off. Leg.* Alii sunt qui olim
 mittuntur in provincias, & dicuntur missi. Alii dicuntur Legati *De legatis*
 à Latere. Ecclesiarum suarum causâ dicuntur legati sedis Apo- *sed. Apost.*
 stolicæ Archiepiscopus Cantuariensis & Eboracensis in Angliâ *d. Nuncii A-*
c. 1. & c. 6. de Judic. c. 1. de Appellat. Legati in provincias missi di- *postolici.*
 cuntur nuncii Apostolici. Legati à latere sunt Cardinales, ad *Legati à la-*
 certam provinciam regendam missi, ad negotia cum Principibus *tere.*
 aut Republicâ aliquâ tractanda. Cæterum constituit Lucius, ut
 rescriptum continens manifestum in constructione vitium careat *Rescriptum*
 fide. Est hoc capitulum 5. in compilatione II. sub eodem titulo *contra re-*
 de rescriptis. Constructionis peccatum ponitur inter duodecim *gulas Gram-*
 causas falsitatis, enumeratas cum pœnis legitimis à glossa *in can. matica vi-*
In memoriam. 3. ad verbum: Falsam. dist. 19. Ita tamen debet esse *tiosum.*
 manifestum, ut nullâ figurâ locutionis, vel dubitationis, aut exi-
 guo defectu alicujus literæ vel tituli excusari possit. Hæc enim
 excusant *c. ex Parte. 11. de fide Instr. & ibi glossa. Panormi. h. Lud.*
Roman. conf. 377. Vide l. Nec exemplum. 20. ff. ad L. Corn. de fals.
 Si ergo salvâ ratione recti sermonis non possit sustineri, corruet,
 ut dicitur *in l. 8. ff. de aur. & arg. leg.* Quod maximè in Pontifica *Maximè in*
 libus rescriptis locum debet habere, cum non sit verisimile tot of- *rescriptis*
 ficiarios in Cancellariâ Pontificis errorem incorrectum reliquisse, *Ecclesia.*
 ut notat hic glossa & P. Gregorius. Sed & oportet manifestum
 in constructione sermonis esse peccatum istud: Secus est, si non
 satis propriè, Latine, aut eleganter scriptum sit. Tunc enim ex
 sententiâ Gregorii *ad Leandrum Episcopum Hispalensem in præs-*
tatione moralium indignum videbitur, ut verba cœlestis oraculi sub
regulis Donati restringantur. c. indignum. 4. dist. 38. Junge Cap.
Retulerunt. 86. de consecr. dist. 4. In Grammaticâ tamen & diale- *Episcopus*
 cticâ non debent clerici esse rudes. *c. si quis artem Grammaticam Grammat.*
10. dist. 37. Et propterea quidam Episcopus Episcopatu Calliensi, in *& Dialect.*
 Marchiâ Aneonitanâ dejectus dicitur, quod nec Grammaticam *non debet*
 sciret, nec Donatum vidisset. *c. fin. de atat. & qual. ord. & Grego-*
rius esse rudis.

rius VII. lib. 9. Epist. 2. ad Alphonsum VI. Regem Hispaniæ, Sancium Regis propinquum, licet aliis claris donis insignem ob Grammaticæ defectum ab Archiepiscopatu Toletano repulit, ut refert quidam.

CAP. XIX.

Ad cap. 18. de Rescr.

S U M M A R I A.

1. Alcobatia, ubi sita.
2. Emendatur initium capituli.
3. Præmonstratum monasterium.
4. Ordinis Præmonstr. auctor.
5. Adamitarum hæresis.
6. Prumiæ monaster.
7. Cameracum.

Alcobatia,
ubi sita.

Est Innocentii III. desumptum ex cap. 8. in tertiâ collectione, cum inscriptione tali: *Abbatu de Alcobatiâ, F. & P. Monachis Alcobatia.* Manuscriptum provinciale Bosqueti locat hoc monasterium sub Episcopo Ulixponensi, ordinis Cisterciensis. Meminit hujus F. Innocentius III. lib. 2. Epist. 119. eumque Priorem nuncupat, P. autem Cantorem Alcobatiæ. Et Epistola 120. sequens inscribitur Abbati, Suppriori, & Sacristæ Alcobatiæ Ulixbonensis diœceseos. Sed in nostris libb. capitulum nostrum inscribitur: *Electo Decano & Nicolao Cameracensi.* Existat integrum apud Innocentium III. lib. 1. Epist. 62. cui jungenda est Epist. 14. ejusd. libri. Emendandum est initium capituli.

Emendatur
initium ca-
pituli.

Præmon-
stratum mo-
nasterium.

Ordinis
Præmonstr.
auctor.

Adamitarū
hæresis.

Prumiæ
monaster.

Causa enim vertebatur inter Præmonstratense & Prumiense monasterium, non Præmoncense vel Parmacense. Præmonstratum est monasterium diœcesis Laudunensis, cujus Episcopus est Dux & Par Franciæ. Vulgo Laon, caput ordinis Canonicorum Regulæ Lotharingum Augustinianum; Ordo auctorem habet Norbertum Lotharingum Augustinianum, cœpit sub Innocentio II. *Polyd. Virg. lib. 7. de invent. rer. c. 3.* Narrat Sigeberti continuator, auctorem Præmonstratensis ordinis suis prædicationibus adeo profecisse, ut Antverpiæ Adamitarum hæresin per Tademum publicatam penè sustulerit. Prumiæ monasterium est ordinis S. Benedicti in diœcesi Trevirensi, ubi Lotharius deposito imperio monachum professus, obiit. Regino Abbas Prum, *chroni lib. 2.* Rescriptum est ad Nico-

laum

laum quendam Canonicum Cameracensem. Cameracum oppi- *Cameracū.*
dum Gallia Belgicæ, in finibus Picardiæ, vulgò Cambray.

CAP. XX.

Ad cap. super literis XX.

S U M M A R I A.

1. *Varia lectio.*3. *Unde petitur.*2. *Capitulum hoc famosum.*4. *Pictavium, urbs Episcopalis.*

Inscriptio præfert Canonicum Pictaviensem. At in antiquis li- *Varia le-*
bris scriptum reperitur: Aimerico S. Hilarii Canonico. Hoc *ctio.*
capitulum ut difficile & famosum celebratur à Dd. & clavis to- *Capitulum*
tius tituli de Rescript. Promulgatum est ab Innocentio III. ad *hoc famo-*
conciliandas diversas Interpretum sententias *ad l. 1. 2. 5. C. si con-*
sum.
trajus vel util. quibus jungendæ *l. 24. ff. ad L. Cornel. de fal. l. nec*
exemplum. Cod. eod. Paulus lib. 1. sentent. tit. 12. §. 3. Desumptum *Unde petitur*
autem est è *cap. 10. tertiæ compilationis hoc tit.* Pictavium est civi- *Pictavium,*
tas præcipua Pictorum, Gallia Aquitanicæ populorum, ut scribit *urbs Episc.*
Ptolomæus *lib. 2. Geogr. c. 7. Plin. lib. 4. c. 19.* Vicinum Petragoriis
& Santonibus. Est civitas Episcopalis, in provinciâ Burdegalen-
si, regnoque Francorum sita.

CAP. XXI.

Ad cap. 22.

S U M M A R I A.

1. *Hypothesis capituli.*7. *Magister noster.*2. *Hesiense monasterium ignotū.*8. *Magister, Medicus.*3. *Legendum, Hesiense.*9. *Magister in artibus.*4. *Abbas de Remech, vitiosè scri-*
*bitur.*10. *Magistri opifices.*5. *Legendum, Archidiaconus, non*
*Archiepisc.*11. *Titulatum monialium, Abba-*
*tissarum &c.*6. *Magistri.*12. *Regum & Episcop.*13. *Et aliorum.*

Vacante monasterio Hesiensi R. custos monasterii & G. mo- *Hypothesis*
nialis ejusdem in concursu electæ sunt: Lite super hac re *capituli.*
motâ cognitio rei à Pontifice mandata est Hildeshemensi
Scho-